

Όταν προσερχόμαστε στην εξομολόγηση...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο: enoriakapareliou.wordpress.com

Όταν προσερχόμαστε στην εξομολόγηση σπεύδουμε πρόσωπο με πρόσωπο προς ένα φίλο. **Δεν πρόκειται να μας κρίνει και να μας καταδικάσει κανείς.**

Ας πολεμήσουμε τον φόβο που μας διακατέχει γι' αυτό που πρόκειται να συμβεί. Ερχόμαστε στον Ένα της Τριάδος που, όντας Θεός, επέλεξε από αγάπη για μας να γίνει Άνθρωπος, ν' αναλάβει πάνω Του την ανθρώπινη φθορά και να δώσει τη ζωή Του για μας.

Η ζωή και ο θάνατος Του είναι η απόδειξη ότι η αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο είναι τόσο μεγάλη, ώστε να μπορούμε να τον πλησιάσουμε χωρίς δισταγμό, με την προσδοκία ότι σε κάθε περίπτωση θα αγκαλιάσει την αδυναμία μας, πέρα από ηθικές αξιολογήσεις.

Ας είμαστε βέβαιοι ότι εάν κάποιος πρόκειται να θρηνήσει για την αναξιότητα και την αμαρτία μας σε συμπόνια, έλεος, αγάπη δεν είναι παρά Εκείνος που θα ήταν πρόθυμος να σαρκωθεί και να πεθάνει έστω και για έναν μόνο αμαρτωλό, γιατί δεν μπορεί να υπομείνει των απώλεια κανενός. Αυτός, λοιπόν, **είναι ο Χριστός στον οποίο προερχόμαστε κατά την εξομολόγηση.** Προσδοκά την ίαση, την

παραμυθία, την στήριξη μας – όχι την κρίση και καταδίκη μας. Και τότε ποιος είναι ο ρόλος του ιερέως; **Στην ευχή που διαβάζει ο κληρικός πριν το μυστήριο ονομάζεται «μάρτυρας».**

Καλείται από τον Κύριο να παρευρίσκεται ενώπιον του αμαρτωλού, για να μαρτυρήσει το γεγονός της αγάπης του Χριστού για εκείνον, να βεβαιώσει ότι ο Κύριος είναι παρών και η μόνη επιθυμία και πρόθεση Του είναι η σωτηρία και η αιώνια ευφροσύνη του μετανοούντος. **Επίσης, ο ιερέας παρευρίσκεται στο όνομα του αμαρτωλού, για να ικετεύσει και να μεσιτεύσει στον Κύριο για τη συμφιλίωση του ανθρώπου με την Εκκλησία.**

Ας αλλάξουμε, λοιπόν, τον τρόπο της εξομολόγησης: ας διώξουμε τον φόβο της τιμωρίας ή της απόρριψης κι ας βρούμε το θάρρος να ελαφρώσουμε την καρδιά μας από κάθε αμφιβολία.

Ο Χριστός δεν πρόκειται να μας αρνηθεί. Ίσως η εξομολόγηση μας να είναι για Εκείνον ένας νέος σταυρός, αλλά θα τον δεχθεί, αφού μας αγαπά πέρα από κάθε κρίση, μέχρι θανάτου:

Ο θάνατος του έγινε η δική μας ζωή – ζωή μέσα στο χρόνο και ζωή στην αιωνιότητα.

Η εξομολόγηση πριν από όλα είναι συνάντηση και συμφιλίωση. Είναι συνάντηση με τον Χριστό που ποτέ δεν μας στρέφει τα νώτα, παρόλο που εμείς φεύγουμε μακριά. Μερικές φορές μια τέτοια συνάντηση μπορεί να γίνει έμπνευση για ολόκληρη τη ζωή και να μας δώσει δύναμη και κουράγιο να διάγουμε το υπόλοιπο του βίου.

Πηγή: xristianos.gr